

[Korsgaard.]

tilvejebringes en vis Tilpasning indenfor Erhvervene; og jeg kan ikke se andet end, at den Vej, der dog saa nogenlunde er fremkommelig, som ganske vist stiller Krav til, at man skal have nye Indtægtskilder for Staten for at kunne hjælpe de paa-gældende, maa med som et Led i Overvejelserne, for at gøre det politisk muligt at opretholde tilstrækkelig mange Tilhængere af Modstanden mod Inflationen.

Jeg ved vel, at der i Byerne vil være en Del, som vil sige, at nu kommer man og stiller Krav om Ekstraudgifter for dem. Det er imidlertid mit Haab, at tilstrækkelig mange vil forstaa, at hvis Landbruget i sidste Instans gaar, om jeg saa maa kalde det, rent rabundus, gaar det saa sandelig i allerhøjeste Grad ogsaa ud over Byerne. Jeg haaber, at Bybefolkningen vil forstaa, at hvis vi skal gaa den Vej, Venstre vil: Nedskæring paa en bred Front, bliver den Vej trods alt langt dyrere end den Vej, jeg i hvert Tilfælde haaber, man kan komme fremad, efter de her skitserede Tanker.

Det er altsaa mit Haab, at Finansministeren vil opgive sin Opfattelse af, at det at forlange 40 Mill. Kr. i Skattenedsættelse i et Aar som det nu løbende er Fantasteri, og at den højtærede Finansminister netop nu ud fra Ønsket om at bevare ogsaa Lønniveauet saa højt, som det efter Omstændighederne kan bevares, vil være indstillet paa at tage dette sidste Led med, saaledes at han vil forstaa, at en Ordning af vore Forhold, som ikke paa den ene eller den anden Maade i den givne Situation i høj Grad giver det producerende Landbrug en Lettelse, bliver en Ordning, der ikke giver nogen Sikkerhed for Kronens Bevarelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Det har i en Aarrække været Skik, at der ikke førtes nogen egentlig finansiell og politisk Forhandling ved Tillægsbevillingslovens første Behandling, og der har været den reelle Grund hertil, at den finansielle Situation ikke kan belyses paa tilstrækkeligt Grundlag paa det

Tidspunkt, da Tillægsbevillingsloven fremsættes, men derimod først, naar vi har det endeligt udformede Finanslovsforslag liggende, altsaa ved Finanslovsforslagets tredje Behandling. Jeg ser ingen Grund til at fravige denne Tradition i Aar, da jo den samme Grund taler derfor; og hvad en almindelig politisk Debat angaar, tror jeg ogsaa, man naturligst ligesom hidtil tager den ved Finanslovsforslagets tredje Behandling.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger om mit Partis Stilling, skal jeg ikke her imødegaa dem, skønt jeg paa Forhaand maa tage Afstand fra adskilligt af, hvad han i saa Henseende udtalte, men det bliver der nok Tid til senere at komme tilbage til. Og hvad Stillingen indenfor Valutaudvalget angaar, vil det være rigtigst, for saa vidt det ærede Medlems Bemærkninger var af polemisk Art, at vort Partis Medlem af Valutaudvalget, vort Partis Formand, besvarer, hvad der er fremkommet i saa Henseende saavel fra den højtærede Finansminister som fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Da det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om Valutakommissæren og forsøgte at hævde, at Venstre nu indtog en anden Stilling end den, Partiet havde indtaget i Udvalget, afbrød jeg det ærede Medlem og sagde, at hans Fremstilling ikke var korrekt. Da Handelsministeren i Finansudvalget bad om at faa Forslag til Valutakommissærens Løn, udtalte Venstre, at Stillingen som Valutakommissær maatte Handelsministeren selv tage Ansvar for, ligesom han ogsaa selv maatte tage Ansvaret for Lønnen, og hvis der skulde fastsættes en Løn ved Anmærkning paa Tillægsbevillingsloven, ønskede Venstre ikke Lønnen sat højere end til 15 000 Kr. Dette ønsker jeg at pointere her fra Folketingets Talerstol.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat af det ærede